

діло

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. швдн. 143.322.
Адреса для телеграм:
«Діло». Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передплату і
Рукописи не звертаються

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в краю 450 зод.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голляндії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 зл., Німеччині 750 зл.,
Швейцарії 3 шв. фр., Чехо-
словаччині 20 к.к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 зл., Австрії
750 зл. — Зміня адреси 1 зод.

Телеф. Раданціл: 29-41.
Друкарні: 29-25.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАШІ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

„КАРПАТІЯ“

Львів, Руська 18.

переводить у всіх комбінаціях
під дуже корисними умовами життя-
ві забезпечення в твердій валюті.

Casus belli без
наслідків.

Львів, 30 травня 1928.

Президент литовської республіки Сметона затвердив на днях нову конституцію, в якій між іншим установлено столицю литовської держави у Вільні. Тимчасово на основі окремого закону столиця може бути перенесена до іншого міста. Таким чином згідно з новою конституцією столицею литовської держави є Вільно, а Ковно лише тимчасовим осідком державної влади.

Сталося це в хвили, коли литовський прем'єр Вальдемарас перебував у Лондоні у відвідинах у Чемберлена та коли в Берліні й Варшаві радили дві польсько-литовські комісії над нормалізацією взаємин між Польщею і Литвою. Визал Вальдемараса до Лондону коментовано в пресі як спробу безпосереднього англійського натиску на Литву в напрямі створення добросусідських відносин з Польщею. Зовсім природно, що в першу чергу той натиск мав виявитися в становищі литовських делегацій на конференціях у Берліні і Варшаві.

Тимчасом Вальдемарас свою львівську подорож використав для пропаганди виленської справи, ставлячи її принципово й різко. В численних розмовах з представниками англійської і французької преси заявляв він, що литовці ніколи не зрозуміють з претенсій до Вільни, литовської історичної столиці, відертої Польщею. Боротьба за Вильню є боротьбою за литовську незалежність, за суверенність Литви, за її державне існування. Доки виленська справа не буде розв'язана в користь Литви, доти мир на сході Європи спіратиметься на дуже хитких основах. Посідання Вільни Польщею не лише загрожую литовській незалежності, але й підбиває польський імперіалізм. Вильню є лише етапом польських імперіалістичних змагань до захоплення Ковна, а опісля й Східної Прусії, бо Польща хоче стати єдиним рішеннячим чинником на сході Європи, хоче зайняти місце давньої російської імперії.

Ось так уособлює Вальдемарас ко-
нечність вирішення виленської спра-
ви в користь Литви. По лінії стано-
вища Вальдемараса виступають і
литовські делегати в комісіях вар-
шавській і берлінській. Нюдна зі
справ, висунених на порядок нарад
тих комісій не могла бути досі вирі-
шена з огляду на „спірну виленську
територію“. Особливо не може ніяк
рушити з місця справа безпосеред-
ньої залізничної, поштової, телегра-
фічної й телефонічної комунікації.
Литовці пропонують навізання ко-
мунікації через Східну Прусію, що-
би таким чином підкреслити спір-
ність виленської території. Ясно, що
такі пропозиції не підходять поля-
кам і не посавають справи вперед.

Дрібно з першого погляду виленськi справи, не вважаючи на натиск Пiги Ханіа і великих західних держав, не лише не зближується до по-

антивної розв'язки, але ще більше заплутує справи на сході Європи.

Підчас коли Вальдемарас *urbi et orbi* голосить, що Литва не зрачється претенсією до своєї „історичної єстоїниці“, підчас коли литовська делегація в Берліні і Варшаві заєдно підносить „спірієність виленської території“, Сметона в основному державному акті проголошує Вилянн стоїтепю литовської республіки. Колиб така політична бомба вибухла була перед війною, то це був би не лише *casus belli* найвищої міри, але в 24 години дієїні „спровокованої“ держави матерували би, щоб би прикладно покарати смільчаків! А однак цей класичний *casus belli* лишається без наслідків, навіть без відповідної реакції, хоч претенсії литовців до Вилянн спираються тільки на апахронічній історичній основі. На литовське *dictum acerbum* поляки відмахуються односторонніми твердженнями, що — мовляв — виленська квестія не існує, що нема „ніякої частини території Польщі, яку можнаб уважати спірною“, а польська преса називає акт президента Сметони „вибриком“ і „провокацією“, однак не витягає з цього ніяких консеквенцій.

Становище справді дивне, невиразне, складне й безвихідне. Виходить, що Польща або не є внутрішньою оправдана щодо посідання Віленщини, або ликається покласти кінець литовським претензіям з огляду на неминучі комплікації і непевність їх висліді. Правдоподібно над віленською проблемою заговорити одне і друге. Польща азяє Віленщину в посідання насильною акцією „збунтованого” ген. Желіговського. Міжнародна санкція цього захоплення є сумнівна. Правда, в 1923 р. Рада Амбасадорів, спираючись на довершеному факті, признала Віленщину Польщі, себ-то вибрала таку форму розв'язки, яка єдино була можлива зі становиха великодержав. Та над тим рішенням, винесеним по лінії найменшого опору, кладеться якась тінь некомпетентції. Бо що таке Рада Амбасадорів? Це ані мирового конференція, ані П комісія чи підкомісія. Це якийсь дивогляд без твердих правних основ, це щось половинчате, субститутарне і неповноправне. Це ніби заступчий орган мирової конференції, ніби якийсь трибунал, в якому не допускається ні сторія, ні їх оборонців. Єдиним мотивом, основою, доказом і доцільністю такого, а не іншого рішення, були лише „довершені факти”. Робить це таке трагічне, що слушність все буде по тім сторіні, яка силою захопила мовляв ґрунт і таким чином увійшла в його посідання. Ясно, що трибунал, який в такий спосіб вирішував би справи, перестав би бути судом, а став би одностороннім адміністраційним органом одної сторіні і то сторіні, в якій правність ще не занустила коріння. Не розглядаємо в подробицях віленської проблеми з цієї точки погляду, бо, на нашу думку, Віленщина не є ані польською, ані литовською територією, тільки білоруською. Ніхто інший, лише саме білорусі повинні тут бути рішачим. Віленщина етнографічно є білоруською територією, історично є вона в рівній мірі білоруською, як литовською чи польською. Все залежить від історичного настанавлення, від того, до якої історичної дати причепити цю історичність”.

З причин, я горі наведених, рішення Ради Амбасадорів мусить викликати всієї сумніви й підірвати достовірність, а тимчасовим провізоричність рішення у англійській справі. Та сумнівність стає тим більше наглядною, що Литва не брала участі в конференції амбасадорів, хоч була одною зі спірних сторін, що рішення в тій справі винесено поза плечима Литви, хоч вона була в ньому органічно заінтересована. Ту правну негармонійність мусять розуміти також поляки, коли вони так пасивно поводяться супроти „литовських провокацій“.

У виленьській справі ми бачили вже й драматичніші явища, бачили політичні маніфестації з нагоди коронації образу Божої Матері, чули погрози, дивувалися з приводу "характеристики" Вальдемараса марш. Пилсудським. А однак до конфлікту, до аргументу сили над неоправданим литовцем не прийшло. "Божевільний" Вальдемарас, представник міністурної держави, виїзжає до Лондону і там веде розмови з відповідним міністром великої імперії про актуальні питання східно-європейської політики. Спроба драматизувати виленьську справу зі всіма прийомами Шекспірівських драм не вдалася. Коли у Варшаві чи Вильні падали важкі грозові слова й погрози, коли у них можна було вичути брязкіт зброї. Ковно зберігало

В обороні українського селянства.

Промова посла д-р Івана Блажківця на пленумі союзу при першому читанні законопроекту про підвізку ґрунтового податку дня 22. травня 1928.

(Докінчення.)

Правдою є, що ґрунтовий податок в загальній сумі є вищий від загальної суми інших безпосередніх важливіших податків. В Австрії загальний ґрунтовий податок виносив 70 мільйонів корон, між тим як промисловий був вищий з доходовий виносив понад 200 мільйонів. В Польщі прелімінований в тім році ґрунтовий податок (без зважки пропонуваної пропозицією законопроектами) виносив 60 мільйонів, оборотний 210 мільйонів, а доходовий 180 мільйонів. Є це виплатою натурального стану річи, що сільське населення менше оперує грошми, менше має оборотів і без порівняння менший дохід. Кожний знає, що селянин має лише раз до року збір і раз до року може щось доплатити з худоби, з чого, якщо сам асеґне зукме на власні потреби, може дещо продати, натомість населення міське чи то купці чи промисловці, чи військ. заступі, чи урядники мають асе такі легший припада готівки, бо в урядників місячний, а в інших щовільні щоденний. Очевидно і дохід та платінча спроможність міського населення є більша ніж сільського населення.

Але чи тому обтяжена селянського населення в майд? Ні, але навпаки! Чи сільське населення платити лише безпосередній ґрунтовий податок? Нічого подібного, моно-платити далеко більше податків, а те ще й іншого фірмою. Як відомо, крім безпосередніх податків маємо ще посередні податки та форму посередніх податків, що зветься моно-податки, а крім цього мита. Коли безпосередні податки в теперішній час становлять 521 мільон, то

посередні податки 159 мільонів, а монополії 837 мільонів, отже разом близько мільярд, а крім цього мита 280 мільонів. А хто понесить тягар тих посередніх податків і монополій, хто платити 105 мільонів податків від цукру, 22 і 1/2 мільона золотих податку від нафти, 45 мільонів від соли, 370 мільонів від тютюну, а 400 мільонів від спиритусу? Загально відомо, що це є продукт найширшої консумції, а державні прибутки з цих продуктів обтяжують власне найширші верстви населення, а маю обтяжують верхні суспільності. Не треба зовсім доказувати, що селянин платити податок від кожної кісточки цукру, від кожної літри нафти, від кожного кілограма соли, від зухвалля, бо податок цей міститься вже в ціні цих продуктів. А чи великі обшарники на сході, чи панове власники фабрик а Левитана зухвалити більше соли, цукру, нафти або тютюну? Ясно, що ні. Кимкається мільяони селян заплатити посереднього податку від згаданих продуктів 100,000 разів більше, чим найбогатші обшарники чи фабриканти.

Отже ясно, що цілий татар посі-
дений податків і монополій паде на
плечі широких верств населення, а
першу міру на селян та робітників.
Частіше інші безпосередні податки,
як оборотний і дохідний подат-
ок переказується в меншій мірі на
консументів. Купці та промисловці
відносять ціни своїх товарів, щоб
іншим способом віддати собі прибуток
з оборотного чи дохідного подат-
ку і перекинути його на широкі
верстви консументного населення.

„ВЕРТЕП НАШИХ ДНІВ“

по раз 2-ий у Львові.

Найновіша серія виборча
для 1. червня в години 8-10 ввечері
в залі Т-14 Лисенки.
Білетів продається від нігіатора, вул.
2094 Руска 18/1. поштом

найбільшу холоднокрівність. Отже що лишається? Підвищити тону? Підвищення тону в даній ситуації можливе тільки шляхом переходу від снів до дня. А такий перехід неможливий і непевний, бо кожний рух Польщі у вицислідій і литовській справах уважно слідить Німеччина й Рад. Союз. Тому не лишається нічого, як прикусити уста, згасити обурювання, або взирати до „спокоїного переходу до денного порядку над помислом Вальдемарса“, або навіть мовчати.

Такий стан в безконечність продовжується між двома безпосередньо заінтересованими державами без огляду на якунебудь приємну для обох сторін подігоду. А великі держави теж безпорадні; бо практично виявила, що сама основа "довершених фактів" є найбільш хиткою з усіх "правових" основ. *Casus belli* лишається без певних наслідків, але він існує постійно в збірній психіці обох, колишніх ворогів і союзників.

ляни поносять щонайменше 3/4 всіх посередніх податків. А подати на-діжити, що селяни поносять також головний тягар податку криви.

Попередній бесідник проф. Кишинівський твердив, що введення нових проєктованих податків має бути частинним пересуєнням тягару посередніх податків на податки безпосередні. Я цього не добачую, бо навіть на випадок ухвалення проєктованих податків, осталися ще посередні податки, чи точніше ціни монопольних продуктів у тій самій висоті, так що селянське на-селення крім дотеперішніх податків має оподатковувати ще нові тепер проєктовані.

Не буду довго спинятися на тім, що розложері проєктованих податків між дрібних селян і великих обшарників є великою кривою для дрібного селянства, мої попередні-ки справу ту вже висловили. Додам лише, що засада прогресії (вищої норми ґрунтового податку при біль-шій кількості землі у того самого власника), яку поборює уряд, а яка тепер обв'язує, є слушною також у відношенні до ґрунтового подат-ку. ґрунтовий податок є податком селянським, прив'язаним до неможли-вості, але підставою оподаткування є дохід від ґрунту. Дохід цей на-лежить оподатковувати як інші дохо-ди, отже з прив'язанням прогресії. Хто має великі обшари ґрунту, має великий чистий дохід з ґрунту, цей може сплачувати податок після вищої ставки. Чистий дохід з ґрун-ту різниться від доходу з інших джерел тим, що ці останні оподат-ковуються лише тоді, коли дохід пе-реходить мінімум екзистенції, 1.500 зол. річно. Дохід з ґрунту підлягає оподаткуванню навіть тоді, коли ціл-ний вносить 1 зол. річно. Коли до всякого доходу примінюється про-гресія, то те саме треба зробити і з ґрунтовим податком, який є фінан-сово дохідового податку. До нього слід конче приміняти прогресію.

А тепер присячу кілька слів тім обставинам, що пропоновані податки спеціально кривлять українське на-селення, яке мало честь заступати. Українське населення є в кругло 90 пр. селянським і то майже виключно дрібно-земельним. Ми, українці, не маємо між собою людей, які ма-либ податкові привілеї, не маємо ні великих обшарників, ні промислов-ців, ні великих купців ні банкірів. І коли вістря пропонованих законів звертається взагалі проти селян-ського населення, то в першій мірі спрямоване воно проти українсько-го населення. А діється це якраз у хвилину, коли українське населення че-рез останні 2 роки попало в крайню нужду наслідком елементарних не-щаст, про що всі знають. Доді згу-пу підкреслити, що і при вимірю-ванні та стягненні всяких податків українське населення трактуєть гір-ше ніж населення польське. Є де ви-свідом загальної політики уряду, яку ми мали можливість представити вже при іншій нагоді і не раз буде-мо мати можливість належно освітлю-вати цю палату. Загально лише стверджу, що податкова політика уряду є одним зваром загальної по-літики супроти українського на-селення і в тім загальнім напрямку ста-новить нерозривальну цілість.

З тих причин Український Клуб буде голосувати за відхиненням проєктованих законопроектів і зго-лошує внесок: Високий Союз зго-лошує відхинути а ліміне правитель-ствений внесок про підвишку ґрун-тового податку та про будинковий податок.

Безвірництво на Україні.

Перша т. зв. всеукраїнська конференція безвірників у Харкові.

Між 12 і 15. травня відбулася в Хар-кові перша т. зв. всеукраїнська конфе-ренція безвірників, до крім організації безвірництва мали на задоволення обгово-рити та підготувати план боротьби з ре-лігією.

Боротьба з релігією у СРСР не пона-рід. Вели її вперше всі комуністи і та-ке воєнне комуністи. і потім, але без-успішно. Воля не тільки не довела до ві-жних успіхів атеїстів, але навпаки в переважній частині випадків приноси-ла великі шкоди для комуністів. Дуже численними були й такі випадки, де про-пагандисти й піоніри безвірництва на-дали жорстоко побоюючого населення, а це частіше бувало так, що не тільки аж на кровну розправу але своєчасно давали ногам втекти і тікати з отей населення.

З інформації про конференцію, помі-нених у радянській пресі виходить, що протирелігійний рух тепер якийсь ослаб і що його беруться за всяку ціну оживи-ти. За те представник ЦК КП(б)У По-тольський ствердив на конференції ате-торкетно, що релігійний рух помітно скріпився. Церква пригрозилася до ра-дянських обставин, стала використовувати навіть денні більшовицькі засоби для своїх цілей. Революція — казав По-тольський — пона багато дечого навчи-ла. Він став демократичнішим. Умовили праці примушувати його займатися таки-ми деталями, якими старий піп до револю-ції не займався. У нашого попа клопо-ту повний рот, йому треба займатися Марксом і Леніном. До революції цим питанням він не займався, бо тоді пере-лі не треба було боротися за своє існу-вання. Ми маємо останніми часами утво-ривши великі гуртки активу серед моло-ді (співу, музики, спорту). Маємо роботу серед жінок (сестричів). Коли до цього додати певний лібералізм, який ми маємо останніми часами в справі релі-гійної роботи, то це безперечно доведе, що об'єктивні посилення релігійної робо-ти є".

З наведених слів видно, що релігія на Україні, що так стязано, консолідується й кріпиться, привертається до нових об-ставин обв'язує сама себе. В порівнянні з цим безвірництво стоїть безнадійно. Найважче звідно не хотіти з організації самої конференції. Про свою участь у ній каже мариупольський делегат Петро-всь: "У нас на металургійному заводі „Нікополь", де працює біля 12.000 ро-бітників, у 1924 р. був добрий гурток без-вірників. У костелі організовано клуб, у синагозі червоний ауток, але тепер ро-бота занепадає. Досить сказати, що мене надіслано на всеукраїнську конференцію не від будь-якої певної організації, а скоріше адміністративним шляхом".

Кожою репрезентує конференція без-вірників. Виходить, що для самих її ара-жерів невідомо, скільки організованих безвірників на Україні, бо в одному мі-сті говориться про 30 тисяч безвірників на цілій Україні, а в другому місці зго-лошує „Всеукр. Радн Союз Безвір-ників" ігнорувати звідки, що він має далі тільки з 23 округу про організацію без-вірників, а з тих округів з 1.167 орг. осе-редили в 35.565 членами. В того виходить, що до безвірницьких організацій не на-лежать на Україні навіть усі комуністи, яких там має бути тепер у КП(б)У 177.427.

Пропорційно те гірше представ-ляється справа безвірництва пона Укра-їни в СРСР. З доповіді представника Центральної Ради Союзу Безвірників в СРСР Путінцева довідуючись, що в са-мім Ленінграді було наведено 27.000 ор-ганізованих безвірників з тепер в 12 м-і-тах 11 тисяч. Взагалюм тепер на тери-торії СРСР за включенням України є 25 безвірницьких організацій, що обв'язу-ють 123 тисячі членів. На території ро-сійської республіки поширюють безвір-ництво при допомозі спеціальних курєрів безвірів і при допомозі підготовки окре-мих учителів безвірництва. Тепер учителі на таких курсах 13.000 членів. На окре-мих безвірницьких семінарах з тепер 712 слухачів, будучих учителів і профе-сійних пропагандистів безвірництва.

На Україні виходив дові журнал, при-значений для пропаганди протирелігій-ності п. м. „Безвірник". Спершу, як до-відуючись зі звіту, мав він більше сати-рично-гумористичний характер і мав ті-раж 8000 примірників, бо „розселився" безплатно. Від листопада 1926 р. його че-рембиною в популярно-науковий журнал та обм'янено янсілку тіла до перед-платників. Наслідком того одав його ті-раж до 3000. В такому самому розмірі й теперу популярно-науковому антирелі-гійному тиж. було він виходити і на далі. Крім того рішала конференція присутні-ти до видавання масового антирелігійно-го тижасника. Для протирелігійної про-паганди й праці рішала вона заирити всі установи та школи а навіть метеоро-логічні станції. В тому напрямі ухвалено відповідні доматання до уряду, зокрема до народникового комісаріату освіти.

З кимже найбільше має боротися ор-ганізація безвірників? В перших: так-о-нісником, обновленським та автокефаль-ним. Що вони собою представляють, яку організовану силу, з доповіді Посто-льського довідуючись, що тихолісська церква має на Україні 4.900 парохій, об-новленська 2.200 і автокефальна 1.220. З того виходить, що автокефальна украї-нська церква організаційно представ-ляється найбільше. Пова тим є ще на У-країні тисячі неканонічних, що об'єднують біля сотні тисяч вірянців. Тепер на Україні всі три церкви мають 86 архієреїв (було їх перед війною 26) і 10657 священиків (навно було 10.565). За останній рік ви-йшло 35 релігійних книг на Україні. Крім того виходило 11 релігійних журна-лів, що дали за рік більше мільона арку-шів друку.

Ця безсумнісна консолідація релігій-ного життя на Україні заставила кому-ністів скликати конференцію безвірників та заініціювати вишеним релігію тим ре-зом не загальними і погрозливими, але повільними, пліновими і систематичними засобами.

3 парламентарної арени.

(Власні телефоновідеограми з 29. травня 1928)

ЗАСІДАННЯ КОНВЕНТУ СЕНІОРИВ.

(1а) Сьогодні передпоз. відбулося засі-дання голою соймових клубів. Прийнято запропоновану маршалком союму про-граму праці і дискусії над бюджетом. Яка полягає на тому, що подвійним клуб-ом приналежуватиме згор певний контин-гент часу на промови а загальній і по-дрібній дебаті. Загальною приматчено 64 год. і 46 мінут для промов представни-ків клубів у білих дебатах, а на промо-ви референтів і представників уряду 20 год. Іншими загальною праця над бюдже-том мала би обмежитися до 90 год., од-то можливо було скінчити дебати до 14. години. Першим бюджетом, який вий-де на наради, буде бюджет мін-ства хті-борства і зем. реформ.

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ СОЯМУ.

Новий посол Українського Клубу.

(1б) На початку засідання сказав по-сольському промову посол Антін Максим-ович, який вступив на місце д-ра Івана Курця.

Програма праці і дебат.

(1в) Марш. Дашинський оголосив ви-слід передполуднєвої жарали голою клуб-ів, наслідком якої подвійний клуби о-тримали означену кількість годин для промов. Український Клуб отримав і 4 пів год. для промов при ген. і подрібній бюджетній дебаті. (1-ка дістала 15 год. 10 мін., радикали 1 год. 25 мн. Сель-роб-івниця 55 мін., Сельроб-івниця 45 мін.). Засідання будуть відбуватися покла від 11 поредню до 2 години і від 2.30 до 5.30 веч. Для 15. червня бодж. прелінар має бути аж відхилено до сенату так, щоб 20-го червня міг повернутися назад до со-йму. Так, коли бодж.т ухвалено до хті-пл червня, обіймався би без ухвалення-ми провізорії на липень. Інші почалися вже ген. дискусія над бюджетом.

Бюджетовий реферат.

(1г) Ген. справозавачень бюджету пре-проф. Кішнізовський (1-ка) вніс до-повідь догній реферат, на початку якого об-м'являв кількість подвійної валюти. До-ді говорив про потребу знизити зазор і

Жадайте

французьких
ПАПЕРЦІВ
ДО КУРЕННЯ.

JOB

31-30

капіталу, зворуш уагу, що з бодж. ко-місії майже не було застережень проти стабілізаційної позитки. Взагалі промо-вень, тодішній уряд за його залогову та позичкову політику. Щодо позички че-то (навогнішівши, то признав її потре-бу та виключно побажання, щоб уряд записався ними таксома, на доплатах за-корд. капіталу для самоврядування і т.д.). Щодо внутр. позички, то планувалося з тепер лише львівська позичка з суми 50 міль. зол. на піднесення будівельних робіт у містах. Офіція промовляв пере-штов до позицій бюджету. В мар. році державні прибутки вносили 2 мільярди 700 міль. з того на 700 мільонів більше ніж уряд згуував. Загальною обм'являв податку вносили около 2 мільярдів, а-ля з податками на самоврядування че-ло 3 мільярди. Далі промовляв, борю-ся згодом урядом нові податки, які собі відкинув. На цьому він прийшло до ре-пералів поміж промовцями і послами лі-лі. Опрокидував погляд, наліб уряд стве-рив тісно юнагім поміж внесеним подат-ковим законом і урядовими платежами. Уряд, мовляв, хотів лише створити нові джерела доходу для здержання бодж. рівноваги. Кіншій бюджет, на думку промовця, а аріаномовелі і нема нікої підстави до поспішам. Таким референт ситивістично відікся до заг. господарсь-кої ситуації Польщі. Навіть відомий торг, блиско не повинен бути притяжю до надмірного песимізму.

Промова віцепрем. Бартака.

Офіція промовляв віцепрем'єр Бартака його промова не мала ніяких політичних моментів. Торкалася виключно прадло-женого бодж. прелінарів. В загальному напрямку п. Бартака підкреслював, до-беришть уряду у відтакуюванні, висту-паючи проти поправок, внесенних на ко-місії. П. Бартака запевня, що уряд буде боронити парейскою свого проекту, до-матимеся реституції стержених позичок і виступати проти позицій нових ви-датків, у першій мірі буде боротися за здержання рівноваги, яку бачить у парейскою союму проекту. Окремий уступ промови присвятив урядовим платежам, робітчи під адресою урядових платежів компенсації.

Початок ген. дебат.

В ген. дебаті виступив сьогодні голою представник ППС пос. Незадовольський і представник „Визволення" Воляницький. О-ба вони критичували гостро політику ві-слярственого уряду у всіх відносинах життя, головне його господарську полі-тику. Пос. Незадовольський з окремих у-ступів говорив про потребу унормувати справ національних меншостей, про че-му внісши законопроект ППС-ом проекту територіальної автономії для українців.

Наглі внески.

Офіція вийшли на чергу варад наглі внески: 2 з Жид. Клубу, і Білоруський Громади й і Українського Клубу. При-йнято погодити жид. внеску в справі ух-валення парламенту принципів, які обв'язу-ють рівноправність жид. населення а бузи конгресів і та в справі господарствено-го виміру промисл. податку за 1927 р. По-го голосування над загальним внеском оста-нього внеску звернуло увагу, що за ви-лістю голосував теж пос. Віслярський (1-ка) хоч піла 1-ка сиділа. На час голосування пос. Віслярський загалом переселив ближче допольських клубів. Прийнято також погодити внеску Білоруської Гро-мади в справі відставки якого доводи на меншійшій Білоруської колової. Загал оден поліміт.

НАГЛІ ВНОСКИ УКРАЇНСЬКОГО КЛУБУ.

Промова пос. Мілени Рудницької.

(1д) Негайність внеску Українського Клубу в справі записання 5 інших чле-нзв. гімназії з українською мовою на-вчання в Станіславській гімназії за по-кликом Мілени Рудницької. На початку промови Мілена Рудницька представила фактичний опис справи. (Власний власний читачам за бо-

Найкращі Фудзери, Маркети, ба-новані виробі фактичний Кривіс, доті війняки, портуки в величезній виборі фірма
АНТОНІЯ УВЕРИ
Львів, вул. Галицька 10.
Ті самі можості у Відні, в Стри, Дрогобичі, Тернополі і Тернополі.

